

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, der er blevet forelagt af Tribunalul Arad (retten i første instans i Arad, Rumænien) ved afgørelse af 31. maj 2021.

(¹) Dato for indlevering: 28.6.2021.

Appel iværksat den 1. august 2021 af Rezon OOD til prøvelse af dom afsagt af Retten den 16. juni 2021 i sag T-487/20 — Rezon mod EUIPO

(Sag C-476/21 P)

(2022/C 84/27)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: Rezon OOD (ved advokat M. Yordanova-Harizanova)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 10. december 2021 besluttet:

1. Appellen admitteres ikke.
2. Rezon OOD bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 26. august 2021 af Republikken Cypern til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-281/19 — Cypern mod EUIPO

(Sag C-538/21 P)

(2022/C 84/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Republikken Cypern (ved S. Malynicz, BL, barrister S. Baran og solicitor V. Marsland)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 21. december 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Republikken Cypern bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 4. november 2021 — Verbraeken J. en Zonen BV og PN

(Sag C-661/21)

(2022/C 84/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter: Verbraeken J. en Zonen BV og PN

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, stk. 1, litra b). nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 ⁽¹⁾ om koordinering af de sociale sikringsordninger, artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 ⁽²⁾ af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF og artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 ⁽³⁾ af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel fortolkes således, at det af den omstændighed, at en virksomhed har fået en transporttilladelse i en EU-medlemsstat i henhold til forordning (EF) nr. 1071/2009 og forordning (EF) nr. 1072/2009 og således skal have et faktisk og varigt forretningssted i denne medlemsstat, nødvendigvis følger, at det er uafkræfteligt godtgjort, at virksomheden med henblik på fastlæggelsen af, hvilken social sikringsordning der finder anvendelse, har sit hjemsted som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 883/2004 i denne medlemsstat, og at myndighederne i beskæftigelsesstaten er bundet af denne konstatering?
- 2) Kan en national ret i beskæftigelsesstaten, der fastslår, at den omhandlede transporttilladelse er opnået ved svig, se bort fra denne tilladelse, eller skal myndighederne i beskæftigelsesstaten på grundlag af konstateringen af svig først anmode den myndighed, der har udstedt tilladelsen, om at tilbagekalde den?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 166 s. 1.

⁽²⁾ EUT 2009, L 300 s. 51.

⁽³⁾ EUT 2009, L 300 s. 72.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 9. november 2021 — »Gargždų geležinkelis« UAB mod Lietuvos transporto saugos administracija

(Sag C-671/21)

(2022/C 84/30)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Appellant: »Gargždų geležinkelis« UAB

Øvrige procesdeltagere i sagen: Lietuvos transporto saugos administracijaLietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba og »LTG Infra« AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 47, stk. 4, første og andet punktum, i direktiv 2012/34/ ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen utvetydigt forbyder indførelsen af nationale retsfor skrifter, der bestemmer, at i tilfælde af overbelastet infrastruktur kan intensiteten for så vidt angår anvendelsen af jernbaneinfrastrukturen på tidspunktet for kapacitetstildelingen tages i betragtning? Har det nogen betydning for denne bedømmelse, hvorvidt jernbaneinfrastrukturens udnyttelsesgrad er knyttet til den tidligere faktiske udnyttelse af denne infrastruktur eller den planlagte udnyttelse i den periode, hvor den relevante køreplan er gældende? Har bestemmelserne i artikel 45 og 46 i direktiv 2012/34/EU, der tillægger den offentlige infrastrukturforvalter eller den enhed, der træffer afgørelse om kapaciteten, et bredt skøn i forbindelse med samordningen af den ansøgte kapacitet, og gennemførelsen af disse bestemmelser i national ret nogen betydning for denne bedømmelse? Har den omstændighed, at det i et bestemt tilfælde er blevet fastslået, at infrastruktur er overbelastet, som følge af, at to eller flere jernbanevirksomheder ansøger om kapacitet for så vidt angår transporten af det samme gods, nogen betydning for denne bedømmelse?